

A. Πρώτη περίοδος (1910-1930)

Νεορομαντικοί-Νεοσυμβολιστές ποιητές του Μεσοπολέμου

Οι ποιητές του Μεσοπολέμου που έγραψαν στο διάστημα **1910-1930** περίπου διαθέτουν κοινά χαρακτηριστικά που τους διαφοροποιούν από τους προγενέστερους ποιητές που εμφανίστηκαν μετά τον Παλαμά. Η ποίησή τους διαμορφώθηκε σε μεγάλο βαθμό υπό την επίδραση των ιστορικών γεγονότων και των πολιτικοκοινωνικών συνθηκών της περιόδου. Έτσι απέχει πολύ από την πατριδολατρία του Παλαμά, την έντονη λυρική διάθεση του Σικελιανού, τις σοσιαλιστικές ιδέες του Βάρναλη. Είναι ποίηση χαμηλών τόνων, που δείχνει εικόνα διάλυσης και παρακμής, χωρίς πίστη στις μεγάλες ιδέες που ως ένα βαθμό καθοδηγούσαν το έργο των προηγούμενων μεγάλων ποιητών. Κυρίαρχη μορφή αυτής της γενιάς είναι ο Κώστας Καρυωτάκης.

Γενικά χαρακτηριστικά

- απαισιοδοξία, μελαγχολία, αίσθηση του ανικανοποίητου του αδιεξόδου
- απουσία ιδανικών, θρήνος για την απώλειά τους
- στροφή στο άτομο
- καταφύγιο στην ονειροπόληση και τη φυγή
- περιφρόνηση της κοινωνίας
- επίδραση από τον γαλλικό συμβολισμό
- προσπάθειες ανανέωσης της παραδοσιακής ποίησης τόσο σε στιχουργικό επίπεδο ("παραβίαση" της αυστηρής μορφής του παραδοσιακού στίχου), όσο και σε επίπεδο περιεχομένου (σταδιακή χαλάρωση της λογικής, εμφάνιση του συνειρμού στη σύνθεση των ποιημάτων).

Κυριότεροι εκπρόσωποι

- Κώστας Καρυωτάκης (1896-1928)
- Κώστας Ουράνης (1890-1953)
- Ναπολέον Λαπαθιώτης (1888-1943)
- Τέλλος Άγρας (1899-1944)
- Ρώμος Φιλύρας (1889-1942)
- Φώτος Γιοφύλλης (1887-1981)
- Μήτσος Παπανικολάου (1900-1943)
- Μαρία Πολυδούρη (1902-1930)

B. Δεύτερη περίοδος (1930-1940)

Γενιά του '30 (πεζογραφία)

Η **Γενιά του Τριάντα** των ελλήνων λογοτεχνών δημιουργήθηκε μέσα σε ένα πνευματικό κλίμα που το χαρακτηρίζει από την **η ανανέωση της ποίησης** και από την **άλλη, οι αναζητήσεις στο χώρο της πεζογραφίας**. Τα ρεύματα του υπερρεαλισμού και του μοντερνισμού επηρεάζουν τους λογοτέχνες της περιόδου, ενώ κάποιοι πεζογράφοι εξακολουθούν να χρησιμοποιούν τον ρεαλισμό. Οι ποιητές υιοθετούν τον **ελεύθερο στίχο** και οι πεζογράφοι εγκαταλείπουν το διήγημα και καλλιεργούν το **μυθιστόρημα**.

Μεγάλοι ποιητές της περιόδου αναδείχθηκαν ο Γιώργος Σεφέρης, ο Οδυσσέας Ελύτης, ο Ανδρέας Εμπειρικός κ.α.

Σπουδαίοι πεζογράφοι ο Στρατής Μυριβήλης, ο Γιώργος Θεοτοκάς, ο Κοσμάς Πολίτης, ο Μ. Καραγάτσης, ο Άγγελος Τερζάκης.

Ο όρος «Γενιά του Τριάντα» χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά από την ομάδα των νεωτεριστών ποιητών και μυθιστοριογράφων που συνεργάστηκαν στην έκδοση του περιοδικού *Τα Νέα Γράμματα* (1935-1944).